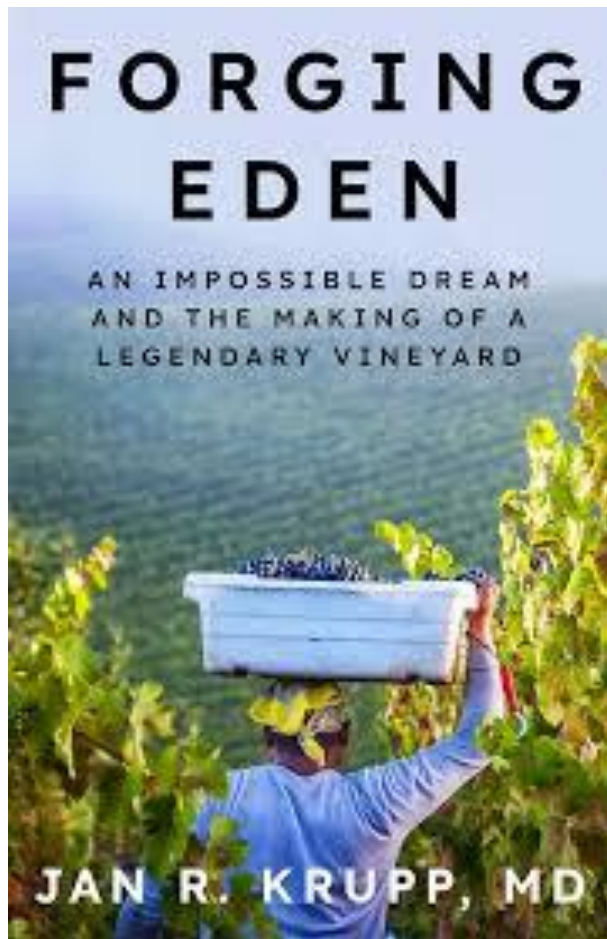

Boek

Forging eden van Dr. Jan Krupp

Bron: Wine Searcher – Nat Sellers ([link](#))

Forging Eden vertelt het verhaal van Dr. Jan Krupp en de oprichting van Stagecoach Vineyard, een toonaangevende wijngaard in Napa Valley.

© Jan R. Krupp, MD Dr. Jan Krupp, oprichter van Stagecoach Vineyard en Krupp Brothers Winery, auteur van Forging Eden.

In zijn nieuwe boek *Forging Eden* vertelt dokter Jan Krupp, die wijnmaker werd, zijn verhaal: van zijn jeugd in Brooklyn, New York, tot zijn carrière als arts en uiteindelijk wijnmaker.

De droom begon op een bijzonder kale, met rotsblokken bezaaide plek in Napa Valley die, met bloed, zweet en tranen, uiteindelijk Stagecoach Vineyard zou worden, een bron van eerste klas druiven uit Napa Valley.

Vertel eens wat over uzelf.

Dr. Jan Krupp: Ik begon mijn opleiding tot arts, en een van mijn professoren leerde me hoe ik wijn moest maken. Ik was verliefd geworden op wijn toen ik een paar jaar in de publieke gezondheidszorg werkte, en op wat wijn met eten doet en andersom.

Dus toen deze professor aanbood me te leren hoe ik wijn kon maken die beter was dan de meeste wijnen die ik kon vinden, zei ik: "Natuurlijk, schrijf me maar in. Schrijf mijn vriend ook maar in." En 17 jaar lang was het een heerlijke hobby, heel ontspannen om met vrienden bezig te zijn in tegenstelling tot de spanning op de IC [Intensive Care Unit] en af en toe op de dokterspraktijk. Je kunt je wel voorstellen, hè?

De wijnen werden steeds beter en we begonnen prijzen te winnen.

Ik heb altijd al graag groenten en fruitbomen gekweekt, dus ik dacht dat ik misschien meer moest doen dan alleen wijn maken als hobby. Dus ik vond een rotsachtig stuk grond hoog in de bergen, verwijderde een hoop stenen en plantte wat druiven. En de druiven waren echt heerlijk.

Ik had er grondig onderzoek naar gedaan en dat onderzoek wierp zijn vruchten af. De man die voor me werkte – Esteban – deed fantastisch werk, en ik dacht dat ik de rest van mijn leven mijn dokterspraktijk in mijn eigen wijngaard zou hebben, dus dat ging een paar jaar prima.

Maar de druiven vielen zo goed in de smaak dat ik een wachtlijst begon te ontwikkelen, en ik dacht bij mezelf: "Dit is echt leuk; ik wil hier meer van doen."

En dit was het begin van Stagecoach Vineyards?

Op een dag zag ik een advertentie op een lantaarnpaal: 750 hectare grond vlakbij, net zo rotsachtig als de rest van mijn huis, en er was weinig water. Te veel stenen en geen weg, of zelfs maar een recht van overpad om er een weg naartoe aan te leggen.

Daar begon de uitdaging, en ik heb altijd van uitdagingen gehouden.

Als arts los ik graag moeilijke gevallen op waar andere artsen me om hulp bij zouden vragen, en ik vond het geweldig om dingen op te lossen die moeilijk leken.

Dus daar is het eigenlijk allemaal begonnen. Ik heb genoten van het creëren van een geweldige wijngaard en het bijdragen aan 93 verschillende wijnmakerijen om hen te helpen goede wijn te maken. Daarnaast heb ik mijn eigen kleine wijnmakerij gekocht. Het was ontzettend leuk. Het was een leuke reis, en soms ook een zware.

Toen ik het boek las, leek het hele project enorm.

Dr. Jan Krupp: Het was inderdaad enorm, en ik had een fantastisch team.

Mijn wijngaardmanager was geweldig in het vinden van de beste machines en goede monteurs, en in het bijhouden van alle percelen. Ik heb een reeks zeer goede wijnbouwers gehad die me advies gaven.

Soms vond ik het makkelijker om alle machines te kopen dan te huren. Bijvoorbeeld afhankelijk zijn van vrachtwagens om al die druiven op het laatste moment naar de wijnmakerijen te brengen: dat werd een beetje problematisch.

Dus al snel kocht ik een hele vloot vrachtwagens met oplegger. We hadden zeven vrachtwagens met opleggers en een paar kleinere platte trailers, en op de een of andere manier vond ik steeds weer goede mensen die me met elk probleem konden helpen, en zo heb ik ze geleidelijk aan allemaal opgelost.

Toch moet het een enorme dosis visie hebben gekost.

Dr. Jan Krupp: Ik kan niet alle eer opeisen. Ik schakelde consultants in die goed waren in het aanplanten van wijngaarden. Ik heb mijn wijngaardmanager [Esteban] van mijn 16 hectare grote wijngaard overgekocht.

Sommigen zeiden: "Waarom koop je niet iets in de vallei met minder stenen?" Maar ik had echt vertrouwen in deze wijnbouwer van Stag's Leap en in Esteban, mijn wijngaardmanager, en zij dachten dat het mogelijk was.

We begonnen proefboringen te doen en vonden het water.

Over water gesproken, het verhaal van de waterheks was een van mijn favoriete anekdotes. Als arts met een wetenschappelijke achtergrond, wendde je je uiteindelijk tot een waterheks voor hulp?

Dr. Jan Krupp: Dus, vanuit mijn wetenschappelijke achtergrond nam ik als eerste een geoloog in dienst die erg goed was in het vinden van water en olie, en hij had die vijf plekken gevonden om te graven.

"Graaf tot 90 meter diep, en als je geen water vindt, stuit je op hard gesteente, geef je het op en werk je meer in het weekend in het ziekenhuis," zei hij.

We vonden geen water, en ik vroeg de putboorder wat we nog meer konden doen. En hij zei: "Nou, deze jongeman heeft een uitstekende staat van dienst in het opsporen van waterbronnen." [ook wel bekend als waterwichelen, of het lokaliseren van ondergrondse waterbronnen].

Ik zei: "Nou, dit moet óf werken, óf ik moet terug naar mijn kleine wijngaard en mijn medische praktijk, en dat is genoeg."

Maar ik wilde echt exponentieel groeien, dus nam ik de waterheks in dienst.

Hij trok door het land en ontweek de natuurlijke gevaren zoals giftige slangen, schorpioenen, poema's en teken die op gifsumak jagen, en toen belde hij en zei: "Ik heb een rivier gevonden."

"Kom morgen maar langs met je boormachine, dan laat ik je zien waar hij is."

Dat maakte echt het verschil, want de verkoper van het perceel stond op het punt ons weg te sturen. We hadden veel tijd besteed aan het regelen van de rechten voor de aanleg van een weg en het vinden van afnemers voor al die druiven, en het water was nog steeds een groot obstakel.

Dus ik was zo blij toen we water vonden.

Werkt water zoeken dus echt?

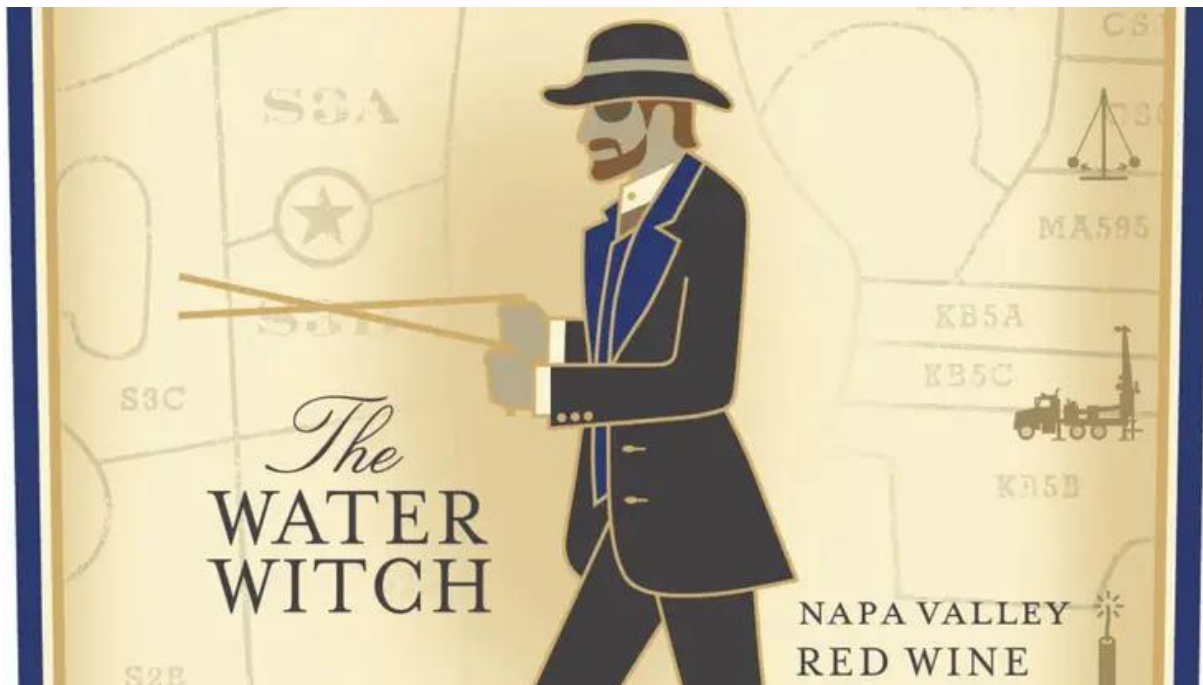
Dr. Jan Krupp: Jazeker.

Mijn meest recente waterheks heeft me laten zien hoe je water kunt lokaliseren met wichelroeden, en ik kan het echt voelen.

Ik had een patiënt – een vriend – maar hij was ook een patiënt van mij. Hij is wegenbouwer en voordat hij een weg aanlegde, kwam hij langs met zijn wichelroeden om te controleren of hij geen ondergrondse leiding zou raken, en het werkte ook voor hem.

Dus het werkt echt. Ik denk dat niemand de wetenschap erachter begrijpt.

Maar ik ben heel blij dat ik \$200 extra heb uitgegeven bovenop de \$12.000 voor de geologen. Het heeft zich echt terugbetaald.

© Jan R. Krupp, MD | Het wijnlabel is ontworpen ter ere van de waterheks.

U bent zowel arts als wijnmaker. Is er een identiteit die u meer aanspreekt?

Dr. Jan Krupp: Ik heb mijn artsencertificaten nog steeds en ik beantwoord nog steeds vragen van vrienden en familie. Af en toe schrijf ik een recept uit. Ik vind het fijn om arts te zijn. Ik help graag mensen. Ik los graag complexe problemen op.

Maar ik voel me meer thuis als druiventeler, wijnmaker, wijnbouwkundige. Zelfs als hobby heb ik moestuinen en boomgaarden. Ik wandel door mijn wijngaarden en het voelt alsof ik mijn ware roeping heb gevonden.

Uw boek is zowel waardevol als informatief voor iemand die niets van wijn afweet, en tegelijkertijd inzichtelijk voor iemand die er wel verstand van heeft. Hoewel het uw persoonlijke verhaal is, was het uw bedoeling om het bijna te schrijven als een handleiding voor het opzetten van een wijngaard?

Dr. Jan Krupp: Ja, dat was zeker mijn bedoeling. Als ik gasten ontvang in mijn wijnmakerij, zeggen ze na een proeverij of een wandeling door de wijngaard vaak: "Weet je, als ik wat ouder ben, wil ik ook doen wat jij hebt gedaan. Dus bedankt dat je me zo goed op weg hebt geholpen."

Ik heb geprobeerd die balans in het boek te vinden, en ik ben blij dat je dat ook hebt ervaren.

Een ander aspect waar ik erg van genoot, waren de menselijke verhalen. Je relatie met je familie en je team komt heel belangrijk naar voren.

Je hebt je vrouw Janice later in je leven ontmoet. Heeft zij zich ook in de wijngaard gestort?

Dr. Jan Krupp: Ze vond het prachtig en ze zag dat ik van het wijnmaken hield. Na verloop van tijd raakte ze meer betrokken bij evenementen in de wijnmakerij en voelt ze zich er nu ook echt onderdeel van.

Ik denk dat we verliefd werden en dat we het heerlijk vonden om tijd samen door te brengen. Ze vond de wijngaarden prachtig, maar ze voelde er niet meteen een sterke band mee. Het was een geleidelijk proces, en ik ben blij dat ze het heeft volgehouden – en met mij.

Uw overleden zoon Joshua was ook wijnmaker. Kunt u ons iets vertellen over hem, zijn nalatenschap en zijn wijnen?

Dr. Jan Krupp: Toen hij begon als wijnmaker – hij werkte voor een ander wijnhuis – was hij erg gecharmeerd van de wijngaard die ik aan het ontwikkelen was. Dus begon hij met een eigen merk, Joshua, en maakte hij een kleine hoeveelheid uitstekende wijn.

Joshua's Super Tuscan – een blend van Sangiovese en Cabernet Sauvignon, meestal – was echt fantastisch. Ik heb nog een paar flessen uit 2002 die nog steeds heerlijk smaken.

Hij was een geweldige wijnmaker en hij was ook erg goed in de wijngaard. Een slimme en sterke man.

Esteban vertelde dat Josh zo goed was in het inslaan van die metalen palen dat hij hem wilde inhuren om in de vallei te werken. Josh zag dat niet zitten, maar hij was een van de weinige Amerikanen die ik ken die het handwerk in de wijngaard graag deed.

Dus een combinatie van slim, creatief, knap, een geweldige wijnmaker, maar ook enigszins getroubleerd, wat hem na verloop van tijd parten speelde.

Je broer Bart speelt ook een belangrijke rol bij de oprichting van Stagecoach Vineyards. Kun je ons iets over hem vertellen?

Dr. Jan Krupp: Hij wilde heel graag dat ik Stagecoach Vineyards zou verkopen. Hij heeft me niet gedwongen, maar hij was klaar met zijn nalatenschapsplanning en dat soort dingen. Het was echt mijn droom en hij heeft me geholpen die te verwezenlijken.

We werkten graag samen en hij was een geweldige zakenman. Ik niet, ik ben meer een boer, wijnmaker en dokter.

Maar helaas is hij een paar jaar geleden overleden en dat was een groot verlies voor mij, want hij was mijn beste vriend.

We spraken elkaar meerdere keren per week en hij was waarschijnlijk de meest genereuze en aardige persoon die je kent, op mijn vrouw na.

Dus je hebt Stagecoach Vineyards verkocht en bent toen je eigen wijnmakerij begonnen?

Dr. Jan Krupp: Ja, we maakten al wijn bij een andere wijnmakerij – een kleine hoeveelheid vanaf 1999 – en dat groeide gestaag.

En wat ik zag bij die wijnmakerij die in opdracht wijn maakte voor veel mensen, was dat ze nogal wat fouten maakten en dat je niet altijd kon vragen wat de wijn nodig had.

Stel, de wijn was klaar met fermenteren op de schillen en smaakte perfect, en je wilde dat ze de tank leegmaakten, dan kreeg je te horen: "Nou, we hebben het zo druk, geef ons vijf of zes dagen".

Dat vond ik frustrerend. Dat was een van de redenen waarom ik onze eigen wijnmakerij wilde. Nadat we Stagecoach en de aangrenzende wijngaard hadden verkocht, dachten Bart en ik dat het een goed idee zou zijn om een deel van het geld daarin te investeren. Het is erg leuk geweest.

Je rust niet uit, hè?

Dr. Jan Krupp: Nee, dat zou ik nu eigenlijk wel moeten doen, maar nog niet.

Vind je het nog steeds leuk?

Dr. Jan Krupp: Ik ben er nog steeds dol op. Een van de redenen waarom ik Stagecoach niet wilde verkopen, was dat ik dacht dat ik het heerlijk zou vinden om te sterven terwijl ik die wijngaard bewerkte. Ik heb het gevoel dat dat mijn grootste creatie was, [maar] ik was het aan mijn broers verplicht om het te verkopen.

Met de branden die Napa hebben getroffen en nu het druivenoverschot, was het eigenlijk een geluk bij een ongeluk dat ik het verkocht. Bart moedigde me vanuit de achtergrond aan en mijn vrouw spoorde me zachtjes aan om het te verkopen.

Ik vroeg de potentiële koper meer dan ik dacht dat het waard was en bleef maar vragen – half hopen dat ze zich zouden terugtrekken – maar met de kennis van achteraf en alles wat er in Napa is gebeurd, ben ik blij dat ik het op dit moment heb verkocht.

Over vuur gesproken, in het boek noemde u het gebruik van door rook aangetaste druiven om brandewijn te maken?

Dr. Jan Krupp: Dat moet je echt eens proeven. Het is heerlijk.

Het is een geweldige oplossing, en nu bosbranden een steeds groter probleem worden, zullen wijnmakers creatiever moeten denken.

Dr. Jan Krupp: Dat klopt, en met de [klimaat]opwarming moeten ze misschien Siciliaanse druiven naar Sonoma of Napa brengen – iets dat hittebestendig is. Ze zullen op veel vlakken creatief moeten zijn.

Hoe ziet de toekomst van Napa er volgens u uit?

Dr. Jan Krupp: Dat is een goede vraag. Ik heb al twee recessies meegemaakt, maar dit is de ergste die ik ooit heb gezien.

Ik heb nog nooit druiven gezien die niet geoogst zijn in Napa. Het terroir hier is kostbaar, maar het is gewoon misselijkmakend om druiven aan de wijnstok te zien hangen die niet geplukt worden. Ik zie dat nu al zo'n drie jaar.

Ik denk dat sommige wijngaarden worden gerooid. Sommige wijnmakerijen geven het op. Dus ik denk dat Napa een beetje zal krimpen. Ik weet niet hoeveel het zich zal herstellen. Het is echt kostbaar land.

Ik denk dat door de opwarming van de aarde sommige koelere regio's, bijvoorbeeld mijn wijngaard in Coombsville (en Stagecoach), relatief koeler zijn dan Rutherford of Saint Helena, dus ik denk dat sommige koelere regio's voordelen zullen hebben.

Ik denk dat het nodig zal worden om te zoeken naar hittebestendige druivensoorten. Pinot Noir en Nebbiolo doen het niet goed in Napa, maar vroeg of laat zal dat ook met andere druivensoorten gelden. Misschien zal Chardonnay het de komende decennia niet meer zo goed doen.

Ik denk dat wijnmakers zich zullen moeten aanpassen. Ik denk dat ze hun producten wellicht zullen moeten afstemmen op de wensen van het publiek.

© Jan R. Krupp, MD | Esteban verzorgt de druiven

Als arts, kunt u ons iets vertellen over de relatie tussen wijn en gezondheid?

Dr. Jan Krupp: De effecten van wijn op de gezondheid – dat is een heen-en-weergaande beweging geweest.

In de jaren '90 was er de Franse paradox en kwamen er positieve aanbevelingen naar buiten. Nu zijn de aanbevelingen evenwichtiger.

In Groot-Brittannië hebben ze een retrospectief onderzoek gedaan naar gegevens over wijndrinkers: lichte, matige en zware drinkers – het werd gepubliceerd in het Journal of General Internal Medicine – en de conclusie was dat lichte wijndrinkers een hogere levensverwachting hadden en daadwerkelijke gezondheidsvoordelen ondervonden.

Die conclusie werd niet getrokken voor matige drinkers, maar als je naar de statistieken kijkt die ze hebben onderzocht, deden de matige drinkers het ook beter. De zware drinkers hadden natuurlijk veel negatieve gezondheidseffecten.

Alcohol, in welke vorm dan ook, heeft tegenwoordig een slechte reputatie.

Dr. Jan Krupp: Ik hoop dat het evenwicht weer terugkeert. In dit land hebben we in ieder geval twee presidenten achter elkaar gehad die geen alcohol dronken, dus ik denk dat sommige onderzoeken of aanbevelingen die naar voren komen, bevooroordeeld zijn.

Ik hoop dat de balans weer terugkeert naar een meer evenwichtige aanpak.

Ik drink een glas goede wijn om mijn maaltijd in evenwicht te brengen. Ik gebruik een Coravin, zodat ik steeds weer dezelfde fles kan pakken, en ik zou niet zo gelukkig of ontspannen zijn als ik dat niet kon.

Ik denk dat het helpt bij het sluiten van zakelijke deals en het opbouwen van vriendschappen. Het heeft veel voordelen waar sommige gezondheidsstudies geen rekening mee houden.

Dus, tot slot, wat inspireerde u om Forging Eden te schrijven?

Dr. Jan Krupp: Ik wilde de ervaring delen met anderen. Ik wilde dat ze wisten wat een geweldige wijngaard Stagecoach is.

Vaak krijgen wijngaarden niet de erkenning die ze verdienen, tenzij ze nauw verbonden zijn met een wijnmakerij. Ik wilde mensen laten zien hoeveel waardering deze geweldige wijngaard verdient, en misschien in het verlengde daarvan ook hoeveel waardering andere wijngaarden verdienen.

In de wijnbouw en de wijnproductie zeggen we vaak dat je van goede druiven slechte wijn kunt maken, maar van slechte druiven geen goede of geweldige wijn. En ik wilde dat mensen dat beseften.

Zijn jij en Esteban nog steeds goede vrienden?

Dr. Jan Krupp: Ik heb hem een exemplaar van het boek gegeven en hij vindt het fantastisch. Hij praat er de hele tijd over. Hij wil exemplaren voor al zijn familieleden, hij is er helemaal weg van.

Ja, we vonden het geweldig om samen te werken.

Hij is zo'n fantastische boer en een leider.

Heb je een favoriete wijn?

Dr. Jan Krupp: Ja. Ik vond de wijnen die Aaron Pot van Stagecoach heeft gemaakt erg lekker: His Her Majesty's Secret Service. Ik ben helemaal weg van wat hij met die druiven heeft gedaan.

Ik vind dat Arkenstone ook een aantal hele mooie wijnen van Stagecoach heeft gemaakt. Ik vind de Caymus Special Select erg lekker en ik ben blij dat ik daaraan meedoe. Sommige wijnen van Alpha Omega vind ik ook erg goed. De Cabernet Sauvignon die ze maken van Stagecoach en de Syrah, die rijpen echt goed.

Net als de wijnen van mijn zoon, die lijken wel eeuwig te kunnen rijpen. Dus dat zijn mijn favorieten.

Wat mijn eigen wijnen betreft, we hebben besloten om de Joshua Super Tuscan weer te gaan maken ter ere van Josh, en we hebben een uitzonderingspositie, dus we mogen hem zo blijven noemen.

We zijn teruggegaan naar de Sangiovese die hij vroeger gebruikte, en ik heb die gecombineerd met een Cabernet Sauvignon van dezelfde afkomst als M5 – onze topwijn – en het levert gewoon een fantastische wijn op.

Wat hoopt u dat mensen die Forging Eden kopen, eruit zullen halen?

Dr. Jan Krupp: Ik hoop dat ze de waarde van doorzettingsvermogen en niet opgeven inzien, en ik denk dat mensen moeten werken aan wat hen vreugde geeft – en als ze het geluk hebben om dat te kunnen doen – denk ik dat dat hun leven echt veel beter maakt.

Forging Eden is verkrijgbaar vanaf 27 oktober 2026. Om te reserveren, klik [hier](#).